

zavrača) priporočujevaje to vsem bogoslovcem katoliškim, da se gledé pravoslavja prav spozná resnica.

„Kranjci ste pri vseh težavah vendar še srečni. Vidim, da ljudje po pre mnogih krajih na Ogerskem, Hrvatskem, Dalmatinskem, posebno pa na Turškem težko težko rijejo naprej s telesnim životom, ah, kako slabo pa z dušnim! piše iz Carigrada. Po sedanji skušnji smem z dobro vestjo in popolnim prepričanjem reči, da toliko in tako vredjene dušne hrane, kakor je na Kranjskem, nima celi avstrijski iztok in jug, in kolikor zamorem sklepati iz dušnega pastirovanja tukajšnjih franciškanov, ki vsi posnemajo italijansko šego, tudi sama Italija ne, toraj gotovo tudi ne francoska dežela, ter Španija, ki posnemate Italijo.

Naj toraj Slovenci Boga hvalé za tako obilno dušno hrano ter jo obračajo dušam v živež, sicer se jim zamore mesto pogače dati ovsenjak ali kamen. Prepričal pa sem se tudi, da duhovni menda nikjer ne vživajo tako splošne časti in veljave kakor po Kranjskem. Pod dobro drevo se rado hodi sadje pobirat . . . Za Bolgare, za Armene . . . molite še po Slovenskem za-nje, saj je Slovenija v molitvi za zedinjenje razkolnikov prva in največ storila itd.“ (Slovenec 1875 št. 66). „Tolovajski napad na misijonarja Val. Laha in grozen umor“; „Govor na grobu“ itd. glej Zg Danica 1886 l. 23. 24. itd. v dopisih iz bosanske Dubice!

Blaž Sušnik r, 29. jan. 1834 na Gojzdu nad Kamnikom, sveč. 1862, duhovni pomočnik v Knežaku, potem v pokoju, u. ondi 3. apr. 1866. Dijak je v IV. razredu gimnazijskem v imenu svojih součencev za slovó katehetu Jož. Globočniku l. 1854 zložil sonet, čegar zadnji razstavek se glasi (Danic. l. 29):

Po dolgim, trudapolnim delu, dragi!  
Podaj se v zaželen pokoj počivat,  
In enkrat v večni raj nebes prebivat!

Tako je zapel „Faránam sv. Ane na Gojzdu“ o priliki vpeljanja novega duh. pastirja pesem (l. 40), L. 1856 ima a) Danica pobožen spis „Dvanajst ur“. — b) Novice l. 1857: Jeršičeva prepad na Gojzdu itd. — c) Glasnik l. 1858 kaže nekaj njegovih dopisov o gimnaziji Ljubljanski (str. 107); Narodni pregovori; l. 1859: Šembilja itd. — d) Vodnikov Spomenik čvrsto pesem: Valentina Vodniku 3. febr. 1858 (str. 217). — „Dopisoval je rajni — Blaž Sušnik — rad slovenskim knjigam in časnikom, ki jih je bral koj od prvih let tako redno, da mu ne vem enacega učenca bravca tistih let. Kar pa je pisal ranjki, bilo je živ ogled notranjega njegovega: poštena beseda poštenega serca, izgled sedanji mladini, ki zahaja tako rada na polzko ter nevarno polje (Danic. 1866 str. 93)“.

## Književstvo in umetnost.

**Pregovori**, prilike in reki. Nabral jih Fran Kocbek. V Ljubljani. Izdal in založil Anton Trstenjak. Natisnila Klein in Kovač 1887. 8°, 95 str. — Ta zbirka je prva večja, ki obsega 3000 slovenskih pregovorov, prilik in rekov. Marljivi g. nabiralec pravi v predgovoru: „Sezajmo tedaj po tem bogatem zakladu modrosti; zlasti učitelji, kateri nam odgajajo nežno mladino, naj se okoriščajo s pregovori pri pouku, saj pravi Sommert o važnosti pregovorov v šoli: V pregovorih je izražen značaj narodov, iz njih čitaš bistrost razuma, zdrav, krepak narodni humor; iz njih zajemaš bogate izkušnje, običaje in navade národa. Pregovori nam krepé čut do poštenosti, odkritosrčnosti in nrvavnosti; in to bodi zadača národni šoll“. — Nađejamo se, da noben slovenski učitelj in nobena slovenska učiteljica in tudi šolska knjižnica ne bode brez te prekorigstne knjižice, katera stane le 50 kr. — Dobiva se pri založniku g. Ant. Trstenjaku v Ljubljani.

**Einspieler — zlatomašnik**, spominska knjižica, uredil Andr. Kalan, kapelan. V Ljubljani 1887. Založil slavnostni odbor, tiskala Katoliška tiskarna. Ta lepa spomenica obsega 104 strani in ima namen, da se ž njo utrjuje, posebno mej Koroškimi Slovenci, verski in narodni živelj, ki je posebljen v zlatomašniku Einspieler-ju. — To zanimivo knjižico priporočamo tudi slovenskim učiteljem in sploh okrajnim učiteljskim knjižnicam.

„**Kratka zgodovina pedagogije**“. Pod tem naslovom je prišlo na svetlo nekaj ponatisov (iz „Učit. Tov.“) našim č. čitateljem znanega spisa, ki se (po 70 kr.) dobiva pri pisatelju J. Lapažni, šolskem ravnatelju v Krškem, in se zlasti učiteljem in učiteljskim pripravnikom priporoča.

**Triglav**. Slovenske pesni. Za samospeve se spremljevanjem klavirja uredil Ant. Foerster, II. zvezek. — Pred nekoliko meseci nas je gosp. Foerster presenetil s prvim zvezkom narodnih pesni, danes imamo užé drugi zvezek, kateri je nadaljevanje prvega. Tudi tej zbirki je priredil g. skladatelj jako umetno spremljevanje, kar smo v dosedanjih enakih zbirkah pogrešali, n. pr. pri „Grlici“, pri „Fleišmanovih napevih“ i. t. d. Gosp. skladatelj razume dati vsakej pesni karakteristično spremljevanje: zdaj mile, zibajoče, zdaj zopet krepke, polne akorde, kakor ravno zahteva značaj pesni. Spremljevanje ima nad notami številke, kar je prav pregledno in spremljevanje zdatno zljajša. Zvezek obsega naslednje pesni: 1. „Zagorska“. 2. „Nekaj novega“. 3. „Slovo“. 4. „V planinsko vas“. 5. „Vojaška“. 6. „Tolažba“. 7. „Zvonikarjeva“. 8. „Svarjenje“. 9. „Vse mine“. 10. „Veselja dom“. 11. „Dolenjska“. 12. „Pri luni“. — Podpirajmo dobro stvar z obilnim naročevanjem! Tržna cena II. zvezku je 1 gld. 20 kr., pri gosp. skladatelju le 80 kr., po pošti 85 kr.

**Stritarjevih zbranih spisov** izšla sta 17. in 18. snopič. V njih se nadaljuje in končava povest „Gospod Mirodolski“.

## Učiteljska zborovanja v Ljubljani.

### II.

Občni zbor „Vdovskega učiteljskega društva vdov in sirot na Kranjskem“.

(V 6. dan septembra 1887. l. ob 9. uri dopoldne v mestni dvorani.)

Ob 8. uri je bila sv. maša v mestni farni cerkvi pri sv. Jakobu, in zborovanje se je pričelo ob 9 uri v mestni dvorani. Navzočih je bilo nad 20 učiteljev. Predsednik, prošt dr. Jarc, običajno nagovori navzoče ter omeni, da je užé sedemnajstkrat učitelje ob taki priliki pozdravljal. — Omeni potem najvažnejših slučajev v preteklem društvenem letu. Umril je g. Anton Hribar v Gorici. Zbor se v znamenje sožalovanja vzdigne. — Pristopili so novi udje, javni učitelji s Kranjskega. Omeni tudi, da davkarska oblast zahteva davek od društva. Potem razloži, v čem bode ta davek. Plačevalo se bode od vplačevanja, kar društvo dobiva od udov, od vstopnine in letnine; plačevalo se bode tudi od izplačevanja, kar dobivajo udje (vdove in sirote) od društva.

Po tem uvodu poroča blagajnik in tajnik gosp. Močnik o društvenem delovanju v preteklem letu. — Udje imajo tiskan račun v rokah, in blagajnik prečita ter pojasnuje posamezne točke, posebno, kar se tiče troškov. Podpiranih je bilo namreč 12 vdov po 80 ali po 100 gld. na leto in 31 sirot, med temi ste dve siroti po očetu in materi, ki dobivate za polovico več mimo navadnih sirot. Sirote so dobivale po 20, oziroma po 25 gld. na leto. Vsega skupaj se je plačalo vdovam in sirotam 1737 gld. 90 kr. Vstopnina in letnina znaša le 468 gld. 50 kr., torej je treba dodati 1269 gld. 40 kr.; pokrije se to nekaj z blagajničnimi ostanki, nekaj pa z obrestmi in od obligacij, in od posojenih in naloženih denarjev. Premoženje je narastlo v obligacijah za 800 gld. Točka 12. med troški kaže, koliko se je letos davka plačalo. Prihodnje leto bode treba vsako četrletje izkaz o vplačevanju predložiti, da se bode davek po tem odmeril.

V treh odborovih sejah so se vzprejemali novi udje, privolila se je izredna pomoč udu (20 gld.), a drugemu se je posodilo 30 gld., kar se vidi v točki 11. Med letom ste